

[Handelsministeren.]

Spørgsmaalet med det ærede Medlem. Naar Evnen til at se sagligt paa en Sag mangle, er det nemlig haabløst at drøfte Sagen.

Det er i det hele taget forbløffende, hvad det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal kan finde paa at sige. Jeg skal nævne hans Udtalelser om, at vi skulde tage Sverige som Forbillede med Hensyn til den Valutapolitik, der skulde føres i Danmark. I Sverige, sagde det ærede Medlem, fører man en Valutapolitik for at holde Priserne oppe. Det fremgaar i øvrigt ikke af det, det ærede Medlem sagde, hvilke Priser han tænkte paa, men hvis det ærede Medlem i det hele taget har tænkt paa noget, saa maa det være de indenlandske Priser. Men da det ofte af svenske Nationaløkonomer er fremhævet, at et konstant Prisniveau er Maalet for svensk Valutapolitik, ja, saa kan der fornuftigvis ikke naas noget ved en Henvisning til Sverige som Eksempel for Danmark, thi vore Forhold er her i det væsentlige sammenfaldende, og i Øjeblikket er Forskellen paa dansk og svensk Kronekurs som bekendt saa ringe, at der ikke kan være Tale om nogen Væsenforskel.

Henvisningen til England duer heller ikke, thi Arbejdsløsheden er ikke faldet i England, tværtimod — og desværre kan man sige. I det store og hele er Sammenligningen mellem de enkelte Landes Økonomi for øvrigt saa temmelig umulig. Thi Landenes Uensartethed gør en Sammenligning ganske værdiløs.

Saa vel det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller afviste, som alt sagt, Lovforslaget, men tilføjede dog, at de vilde forhandle om en Afviklingslov. Vi fik ogsaa Antydninger om, hvad denne Afviklingslov skal indeholde; men disse Antydninger var paa ingen Maade Udtryk for en fælles Villie hos de to Oppositionsførere. De undgik omhyggeligt nok at komme direkte i Konflikt med hinanden; men det var klart nok af det, der blev sagt, at Enighed var der ikke. Begge Parter, Venstre som de Konservative, fornægter nu de importbegrænsende Foranstaltninger gennem Valutacentralen; men de Konservative erkender, at de producerende Erhverv ikke kan undvære en Beskyttelse, en Importbegrænsning.

De Konservative vil derfor have yderligere Toldforanstaltninger gennemført. Men da Venstre allerede har nægtet deres Medvirken i saa Henseende ved at stemme imod det, som allerede er foreslaaet af beskyttende Art, kan det vel betragtes som givet, at Venstre hverken som Oppositionsparti eller som eventuelt Regeringsparti vil gaa med til at yde Erhvervene nogen som helst Beskyttelse.

Jeg har allerede sagt, at der ikke er Mulighed for at følge de Konservative fremad ad Toldvejen. (*Christmas Møller: Hvorfor?*). Vi har nemlig allerede nu set, at det praktisk talt er ugørligt i videre Udstrækning at anvende Told som beskyttende Foranstaltning, saaledes som vore handelspolitiske Forhold former sig, og saaledes som Verden er overfyldt med Varer, der kan ventes udbudt i Danmark til Priser, som selv den højest tænkelige Beskyttelsestold ikke formaar at værne imod. Af denne Aarsag som ogsaa af andre Aarsager er det en ubetinget Nødvendighed at bibeholde Importkontoret endnu i nogen Tid. Hvis man derimod nu gik ind paa Opfyldelsen af Oppositionspartiernes Krav om, at enhver Art af Importbegrænsning gennem Importkontoret skal ophøre, saa vilde den sikre Følge deraf blive, at dansk Produktion vilde blive lammet, og en Forøgelse af Arbejdsløsheden til det rent ud sagt katastrofale vilde være uafvendelig. Jeg kan derfor ikke acceptere det, som de to oppositionelle Ordførere har opstillet som Forhandlingstilbud. Ingen Regering med Ansvarsbevidsthed vilde i Dag kunne acceptere det, der her er givet Udtryk for af Oppositionen, som et Forhandlingstilbud. Jeg kan kun se paa det, der er stillet i Udsigt, som et Krav om, at Oppositionens Villie skal være afgørende for Regeringens Handlemaade. Hvis man nu stod overfor en enig Opposition, saa kunde der da have været en Smule Mening i at rette sig efter i hvert Fald noget af det, der blev opstillet, i nogen Maade at efterkomme dens Ønsker. Men Oppositionen er jo ikke enig, som jeg allerede har paavist. Den er tværtimod paa afgørende Punkter uenig, idet de Konservative mener, at en forøget Erhvervsbeskyttelse er en Nødvendighed, hvorimod Venstre, som sagt, fornægter denne Beskyttelse, og da Regeringen maa afvise